

højelse, med den Sum, som Professor Scharling i sin Statistik har angivet som nødvendig, for at en Familie paa 4 Personer kan erholde de nødvendige Næringsmidler og en nogenlunde anstændig Bolig og Klæder, er der jo et stort Spring mellem disse to Summer. Professor Scharling angiver nemlig 1,200 Kr. som nødvendig for en Familie, for saa vidt den ikke skal lide Nød. Disse Arbejdere, der her er Tale om, ville med Lønforhøjelsen ikke naa op til 600 Kr. om Aaret, altsaa de ville være udsatte for megen Nød og Elendighed selv med denne bestedne Lønningsforhøjelse. Jeg vil derfor paa det varmeste anbefale det høje Ting at stemme mod de Vædringsforslag, som ere stillede af det ærede 5te Medlem for 2den Kreds, og berede de Arbejdere den Fordel, som der nu er lovet dem, ved at Regeringen og Folketinget have indsat en Bestemmelse paa Finansloven, som kun i meget ringe Grad forhøjer deres Lønning.

Bojen: Det er kun et Par korte Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre over for den højtærede Indenrigsminister. Det var mig en i høj Grad paafaldende Oplysning, den højtærede Minister gav, at der efter hans Mening ikke var ført nogen Klage over vor Smøretzport, der var begrundet, at vort Smør ikke kom i en virkelig god Kondition til England, og han advarede endogsaa imod, at vi talte saa meget om det, fordi det kunde skade vort Renomme i England. Det undrer mig i allerhøjeste Grad, for dersom det virkelig var sandt, at der intet er at klage over, og at Smørret kommer i god Kondition til England, skal jeg villig indrømme den højtærede Minister, at saa er der heller ingen Grund til at etablere noget som helst ved Esbjerg. Men det forholder sig sikkerlig ikke saadan. Jeg skal først henvise til — jeg ved ikke om den højtærede Minister tillægger det, jeg nu henviser til, nogen Betydning — Beretningerne fra vore samvirkende Landboforeninger, Udtalelserne paa de Delegeretmøder, som afholdes saavel her som i Sylland, Udtalelserne fra vore Mejeriforeninger og fra det egl. Landhusholdningselskab, for at tage dette med. Alle disse Institutioner have saa godt som enstemmig udtalt sig for, at den Eksport af vort Smør, som vi nu have, ikke er tidsvarende. Det er

særlig to Ting, de klage over. Det ene er, at der om Sommeren i de varme Maaneder ikke er Baskøling i de Stibe, der befordre vort Smør. Men det er endda ikke det værste. Nej, det værste er, at vort Smør bliver for gammelt, inden det kommer til Konsumenterne i England. Det værste er, at vi ikke benytte fuldt ud den gunstige Stilling, vi have paa Europafoarten, at vi ligge saa nær ved Verdensmarkedet, men at vi lige saa godt kunde ligge langt inde i Rusland som der, hvor vi nu ligge. Jeg synes, vi maa have et Forspring frem for saadanne fjernere liggende Stater, men det have vi ikke, naar vort Smør kun een Gang om Ugen kan afgaa med et Dampskib, som løber fra en Havn til en anden, ligger over der i lang Tid, samler Smørret sammen og saa gaar Nord om Skagen, saa at Søvejen i alt Talt bliver dobbelt saa lang, som Vejen over Esbjerg. Det er jo paa disse to Punkter, at Klagerne samle sig.

Hvad de Oplysninger angaar, som den højtærede Minister har henvist til i det andet Ting og her, og den Paalidelighed, som disse Oplysninger skulle indeholde, vil jeg kun sige, at jeg vilde have sat meget mere Pris paa, om den højtærede Minister havde indhentet Oplysninger fra forskellige andre Steder end just fra det forenede Dampskibsselskab, som i dette Tilfælde virkelig er en Slags Bart i Sagen. Naar jeg gaar hen til den, jeg agter at konkurrere med og siger til denne min Konkurrent: Vil du sige mig, hvor meget kan det koste mig at føre Konkurrence med dig? Saa vil han vist betragte dette som temmelig naturligt af mig, og saaledes synes jeg, at den højtærede Minister har baaret sig ad ved kun at henvende sig til det forenede Dampskibsselskab, som selvfølgelig ikke kan være glad ved at faa Staten til Konkurrent, hvorfor de Oplysninger, der foreligge, ere, om jeg saa maa kalde det, vor Konkurrents Oplysninger.

Breinholt-Bandborg: Efter at jeg nu har hørt den højtærede Indenrigsminister, kan jeg ikke ret vel længere nære nogen Tvivl om det af mig stillede Vædringsforslags endelige Skæbne. Jeg ved altfor vel, hvor villigt dette Tings Flertal er til at følge det givne Vink. Jeg vilde anse det for en ganske forsløjen Tante, om